

Meer samen, meer viltstift. Over toekomst cultuurbeleid in Limburg

Citation for published version (APA):

de Wilde, R. (2013). Meer samen, meer viltstift. Over toekomst cultuurbeleid in Limburg. *Dagblad de Limburger - Limburgs Dagblad*.

Document status and date:

Published: 30/12/2013

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Meer samen, meer viltstift

Limburg staat op een culturele tweesprong. Een fiks dilemma doemt op. Moet de focus liggen op de Limburgse identiteit, ofewel: eigen cultuur eerst? Of is het devies 'groot' blijven denken en Limburg aantrekkelijk houden voor creatievelingen die onze provincie verkiezen boven de Randstad. Zeven experts vertellen welke afslag zij zouden nemen. **Vandaag aflevering 3.**

De provinciale viltstift bij het Odapark in Venray.

foto Provincie Limburg

Sinds vorig jaar duikt in Limburg op de stoep van kunstinstellingen af en toe een manshoge viltstift op. Daarop de tekst: *Limburg onderstreept cultuur*. Mooie slogan, maar klopt hij ook? De provinciale viltstift zegt in feite: wij betalen mee! Sommigen vinden dit gebaar niet getuigen van goede smaak, maar ik juich deze openheid toe. De provincie is een onderschatte speler in het kunstbeleid. Ze is een belangrijk subsidiegever van instellingen als het Bonnefanten Museum en het Limburgs Museum. Maar minstens zo belangrijk: als regionaal regisseur en initiator van nieuw beleid kan ze niet worden gemist.

'Eigen cultuur eerst' of gaan voor het beste ongeacht waar die kwaliteit vandaan komt? Het cultuurbeleid van de provincie Limburg probeert juist aan deze tegenstelling voorbij te komen. De directeur van de Amsterdamse schouwburg zorgde onlangs voor ophef door te stellen dat er in Nederland te veel kunstaanbod is. Orkesten en toneelgezelschappen genoeg, maar de zalen zitten half leeg. Een beeld dat de recent verschenen Cultuurindex ook bevestigt. Nog meer aanbod scheppen, moeten we dus niet doen. Dat ziet de provincie gelukkig ook niet als haar hoofdtaak. Jong, maar ook oud tot actieve kunstbeoefening verleiden, is prioriteit nummer 1.

Daarbij: iedereen de kans geven om op z'n minst te 'proeven' aan kunst. Belangrijk voor een goed provinciaal kunstklimaat is diversiteit in aanbod: van harmoniemuziek tot actueel toneel. Mooie woorden? Deze provincie kent een ambitieus project cultuureducatie waar veel gemeenten en scholen aan meedoen. Ook uniek is het Huis van de Kunsten in Roermond, dat provinciebreed op allerlei manieren ondersteuning biedt aan amateurverenigingen, musea en erfgoedorganisaties. Talentontwikkeling is een tweede belangrijke provinciale zorg. Het gat dat de landelijke overheid hier heeft geslagen, is niet zomaar op te vullen. Maar alle beetjes helpen. Ik ben blij dat de provincie talentontwikkeling binnenkort niet meer beperkt tot de podiumkunsten. Ook voor een jonge filmer of beginnende beeldhouwer kan een financieel duwtje het verschil uitmaken. Zou herkomst in dit geval er wel toe moeten doen? Dus een beurs voor de jonge dichter uit Brunssum, maar niet voor het internationale schildertalent uit Polen? Ook hier vaart de provincie een verstandige en/en koers. Neem de internationaal vermaarde Jan van Eijck academie in Maastricht. De provincie financiert sinds kort twee beurzen voor jonge kunstenaars. Moeten deze talenten uit Limburg komen? Nee, men selecteert de besten, onge-

acht herkomst. Tegelijk staat de beslissing hier Limburgs geld aan uit te geven niet los van het recente voornemen van deze academie om bruggen te slaan richting stad en regio.

Wat de provincie nog meer mag onderstrepen, is het belang van samenwerking. Om te beginnen kan de programmering van bijzondere, vaak dure voorstellingen veel beter worden afgestemd binnen regio's als Zuid-Limburg en Noord-Midden Limburg. Laat internationale top-opera naar Maastricht komen en de grote wereldorkesten naar Heerlen. Over en weer ben je er in ruim een halfuur!

Ten tweede: internationale samenwerking maakt iedereen beter. Zeker in de Euregio moet dit stevig worden opgepakt, dat onderkent ook de huidige deputé voor cultuur Noël Lebens. Beloftevolle grensoverschrijdende projecten

wil hij redden uit de boedel van de Culturele Hoofdstad aanvraag. Een van mijn favorieten is het Euregionale Jaar van de Mijnen in 2015, juist omdat de Parkstad-organisatoren er veel meer van gaan maken dan een nostalgisch terugblikfeest. Bijzonder is ook het plan om de bestuursculturen in Aken, Luik en Maastricht te vergelijken aan de hand van de geschiedenis van hun drie monumentale stadhuizen.

Vergeet ten slotte niet het belang van samenwerking binnen gemeentes en steden. Waarom zijn schouwburgen overdag meestal dicht en sta je bij musea al om vijf uur voor een dichte deur? Nu ouderen overdag en jongeren in de avond uithuizig zijn, kan kruisbestuiving van pas komen. Muziek en debat in het museum, ook na zonsondergang. Of in de schouwburg voorstellingen met schilderijen in de hoofdrol; zo iets bleek onlangs in Amsterdam een groot succes. Ander voorbeeld: in bibliotheken staan nog altijd rekken met boeken, maar hun educatieve en sociale functie wordt met de dag belangrijker. Waarom dan niet nauw samenwerken met programmeurs van de plaatselijke schouwburg?

Hiermee is een belangrijke opgave voor het toekomstige provinciale cultuurbeleid geformuleerd: stimuleer deze drie soorten vernieuwing en samenwerking. En stuur er af en toe de grote viltstift op af, dat helpt absoluut!

Rein de Wilde
Decaan faculteit cultuur- en maatschappijwetenschappen, universiteit Maastricht

“ **Samenwerking in de Euregio moet stevig worden aangepakt.** ”

Rein de Wilde